

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 7C/137/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513205461
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Šimonová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2513205461.15

Uznesenie

Okresný súd Piešťany v spore žalobkyne: Y. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. X, V., právne zastúpená: JUDr. Eva Borovská, advokátka, so sídlom Štefánikova 7, Bratislava, proti žalovanej: W. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXX/XX, V., právne zastúpená: JUDr. Daniel Pavelka, advokát, so sídlom Pribinova 46, Hlohovec, o zaplatenie 9.227,54 eur s príslušenstvom, o sťažnosti žalovanej proti výroku I. uznesenia Okresného súdu Piešťany č.k. 7C/137/2013 - 267 zo dňa 13.06.2019, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť žalovanej z a m i e t a .

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni k rukám advokáta žalobkyne náhradu trov konania o sťažnosti pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 164,12 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 17.04.2013 domáhala, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť jej sumu 9.227,54 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 01.05.2013 do zaplatenia a nahradiť jej trovy konania.

2. Okresný súd Piešťany rozsudkom č.k. 7C/137/2013 - 204 zo dňa 15.11.2018 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 8.777,15 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 8.777,15 eur od 01.05.2013 do zaplatenia, vo zvyšku žalobu zamietol a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90,24%.

3. Okresný súd Piešťany uznesením č.k. 7C/137/2013 - 267 zo dňa 13.06.2019 vo výroku I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni k rukám advokáta žalobkyne náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 4.662,77 eur. Uznesenie bolo doručené právnomu zástupcovi žalovanej dňa 24.06.2019.

4. Podaním doručeným tunajšiemu súde dňa 02.07.2019 podala žalovaná včas sťažnosť proti výroku I. uznesenia Okresného súdu Piešťany č.k. 7C/137/2013 - 267 zo dňa 13.06.2019. Sťažnosť odôvodnila tým, že napadnutým uznesením súd priznal žalobkyni aj trovy, ktoré nemožno považovať za účelné vynaložené trovy konania. Žalovaná namieta úkon vo výške 338,58 eur - 24.06.2013 rokovanie s klientom 2,5 hod a režijný paušál s tým súvisiaci v hodnote 7,81 eur. Uviedla, že toto rokovanie sa uskutočnilo dva mesiace po podaní žaloby a pred vyjadrením žalovanej, ktoré bolo podané až 31.07.2014. Má za to, že sa nejedná o účelne vynaložený úkon nakoľko úkon prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom si žalobkyňa zaúčtovala ako úkon pred podaním žaloby. Dôkaz o tom, že sa takýto úkon uskutočnil nebol doručený žalovanej. Po nahliadnutí do spisu bolo zistené, že potvrdenie o tomto úkone bolo doručené len do spisu až dodatočne po výzve súdu po vyčíslení trov konania. Žalovaná ďalej namieta úkon vo výške 253,94 eur - 03.12.2015 rokovanie s klientom 1,5 hod a režijný paušál s tým súvisiaci v hodnote 8,39 eur. Dôkaz o tom, že sa takýto úkon

uskutočnil nebol taktiež doručený žalovanej. Po nahliadnutí do spisu bolo zistené, že potvrdenie o tomto úkone bolo doručené len do spisu a to až dodatočne po výzve súdu po vyčíslení trov konania. Vzhľadom na predmet sporu a jeho nižšiu právnu náročnosť sa javia účtované porady s klientom za neúčelné, a ako také nezakladajú dôvod na uloženie povinnosti žalovanej nahradiť žalobkyni neúčelne vynaložené trovy. Pokiaľ ide o uplatnenie nároku na náhradu za ďalšie úkony je potrebné pri každom posúdiť účelnosť trov, vychádzať zo zásady efektivity a spravodlivosti občianskeho súdneho konania, princípu proporcionality. Náhrada trov právneho zastúpenia sa v občianskom súdnom konaní za takéto úkony zásadne nepriznáva, nakoľko počet, účelnosť, resp. frekvencia týchto rokovaní závisí výlučne na vzájomnej dohode medzi klientom a jeho právnym zástupcom. Nie je zrejmé, či a ako súd preveroval a dokazoval, či sa predmetné stretnutia právneho zástupcu žalovaného s klientom vôbec uskutočnili, aký mali vzťah k prejednávanej veci, či vôbec boli účelne uskutočnené vo vzťahu k prejednávanej veci. Na základe uvedeného žalovaná navrhuje, aby súd prvej inštancie uznesenie Okresného súdu Piešťany, č.k. 7C/137/2013 - 267 zo dňa 13.06.2019 v napadnutej časti výroku I. zmenil tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni k rukám advokáta žalobkyne náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 4.003,61 eur.

5. Podaním zo dňa 05.08.2019, doručeným tunajšiemu súdu dňa 05.08.2019 podala žalobkyňa vyjadrenie k sťažnosti žalovanej. Žalobkyňa uviedla, že rokovanie s klientom, ktoré sa uskutočnilo dňa 24.06.2013 bolo nevyhnutné pre potrebu oboznámenia sa právneho zástupcu žalobkyne s novými skutočnosťami, ktoré práve žalovaná uviedla a doručila právnemu zástupcovi. Išlo o list žalovanej zo dňa 15.05.2013, v ktorom bolo uvedené množstvo nových skutočností týkajúcich sa žalobkyne, a ktoré sa v konečnom dôsledku ukázali ako nepravdivé, ale vzhľadom k tomu, že na námietky žalovanej bolo potrebné reagovať, nutné bolo stretnutie s klientom - žalobkyňou, aby ozrejmila skutočnosti uvedené v liste žalovanej. Rokovanie bolo rozsiahle vzhľadom na rôznorodosť uvádzaných dôvodov zo strany žalovanej. Navyše išlo o skutočnosti, ktoré sa mali odohrať pred viacerými rokmi, pred incidentom, ktorý mal byť predmetom sporu, a preto bolo potrebné nielen rokovanie, ktoré si vyžiadalo dlhý čas, ale i následne zadováženie podkladov a dokumentov, ktoré preukazovali opak. Ďalej uviedla, že rovnako rokovanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 03.12.2015 bolo rokovanie, ktoré bolo potrebné a účelné pretože, po zadovážení dokladov zo strany žalobkyne sa právny zástupca oboznamoval s novými skutočnosťami, ktoré práve z dôvodu podania žalovanej po podaní návrhu bolo potrebné prerokovať - oboznámiť sa a následne i reagovať na ne v konaní. Žalobkyňa je presvedčená, že všetky úkony účtované žalobkyňou boli úkony nevyhnutné a účelne vynaložené na preukázanie nárokov žalobkyne. Na rozdiel od právneho zástupcu žalovanej sa žalobkyňa ani jej právny zástupca nedomnieva, že predmet sporu mal nižšiu právnu náročnosť a ani to, že by niektoré úkony bolo možné považovať za úkony nevynaložené účelne. Pokiaľ právny zástupca žalovanej uvádza všeobecnú „frázu“ podanej sťažnosti, že je potrebné pri každom úkone posúdiť jeho účelnosť a vychádzať zo zásady súdneho konania princípu proporcionality, ide o všeobecnú a nekonkrétnu námietku žalovanej, ktoré nemá oporu v skutkových okolnostiach a v konečnom dôsledku ani žalobca (pozn. pravdepodobne žalovaná) ďalšie úkony nenamieta, nakoľko sa vo výroku domáha, aby súd znížil náhradu trov konania o namietané dva úkony, ktoré podľa názoru žalobkyne, boli bezsporu vykonané nielen dôvodne, ale aj účelne. Z vyššie uvedených dôvodov žalobkyňa žiada, aby súd sťažnosť zamietol a žalobkyni priznal aj náhradu trov konania v konaní o sťažnosti, a to 1 úkon právnej pomoci za vyjadrenie k sťažnosti žalovanej zo dňa 05.08.2019 vo výške 253,94 eur + 9,80 eur + 20 % DPH t.j. 316,49 eur.

6. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa § 239 ods. 1 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

8. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

9. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10. Podľa § 251 ods. 1 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

11. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
(2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

12. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

13. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Podľa § 263 ods. 1 CSP, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

15. Podľa § 13a ods. 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

b) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu,

16. Podľa § 14 ods. 2 písm. a) vyhlášky účinnnej do 30.06.2013, odmena vo výške dvoch tretín základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu; dĺžka trvania porady alebo rokovania s klientom, ktorý je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, sa preukazuje potvrdením príslušného ústavu na výkon väzby alebo ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

17. Podľa § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu.

18. Podľa § 13a ods. 5 vyhlášky, za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v odsekoch 1 a 2, patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie.

19. Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky, od klienta možno požadovať náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

20. Podľa čl. 4 ods. 2 CSP, ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

21. Podľa čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

22. Nakoľko žalovaná podala včas sťažnosť proti výroku I. uznesenia súdu prvej inštancie o výške trov konania č.k. 7C/137/2013 - 267 zo dňa 13.06.2019, ktoré bolo vydané súdnym úradníkom a ktoré bolo treba doručiť, o tejto sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

23. Okresný súd Piešťany vo výroku I. uznesenia č.k. 7C/137/2013 - 267 zo dňa 13.06.2019 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni k rukám advokáta žalobkyne náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 4.662,77 eur. Sťažnosť proti uvedenému uzneseniu žalovaná odôvodnila neúčelnosťou niektorých priznaných úkonov v rámci náhrady trov konania. Žalobkyňa za neúčelne vykonané úkony považuje úkony - rokovanie s klientom 2,5 hod zo dňa 24.06.2013 a rokovanie s klientom 1,5 hod zo dňa 03.12.2015. Vo vzťahu k rokovaniu zo dňa 24.06.2013 uviedla, že toto rokovanie sa uskutočnilo dva mesiace po podaní žaloby a pred vyjadrením žalovanej, ktoré bolo podané

až 31.07.2014. Má za to, že sa nejedná o účelne vynaložený úkon, nakoľko úkon prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom si žalobkyňa zaúčtovala ako úkon pred podaním žaloby. Dôkaz o tom, že sa takýto úkon uskutočnil nebol doručený žalovanej a po nahliadnutí do spisu bolo zistené, že potvrdenie o tomto úkone bolo doručené len do spisu až dodatočne po výzve súdu po vyčíslení trov konania. Vo vzťahu k rokovaniu zo dňa 03.12.2015 uviedla, že dôkaz o tom, že sa takýto úkon uskutočnil nebol taktiež doručený žalovanej. Po nahliadnutí do spisu bolo zistené, že potvrdenie o tomto úkone bolo doručené len do spisu a to až dodatočne po výzve súdu po vyčíslení trov konania. Vzhľadom na predmet sporu a jeho nižšiu právnu náročnosť sa javia žalovanej účtované porady s klientom za neúčelné, a ako také nezakladajú dôvod na uloženie povinnosti žalovanej nahradiť žalobkyni neúčelne vynaložené trovy. Pokiaľ ide o uplatnenie nároku na náhradu za ďalšie úkony je potrebné pri každom posúdiť účelnosť trov, vychádzať zo zásady efektivity a spravodlivosti občianskeho súdneho konania, princípu proporcionality. Náhrada trov právneho zastúpenia sa v občianskom súdnom konaní za takéto úkony zásadne nepriznáva, nakoľko počet, účelnosť, resp. frekvencia týchto rokovaní závisí výlučne na vzájomnej dohode medzi klientom a jeho právnym zástupcom. Nie je zjavné, či a ako súd preveroval a dokazoval, či sa predmetné stretnutia právneho zástupcu žalovaného s klientom vôbec uskutočnili, aký mali vzťah k prejednávanej veci, či vôbec boli účelne uskutočnené vo vzťahu k prejednávanej veci. Z vyššie uvedených dôvodov žiadala, aby Okresný súd Piešťany uznesenie Okresného súdu Piešťany, č.k. 7C/137/2013 - 267 zo dňa 13.06.2019 v napadnutej časti výroku I. zmenil tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni k rukám advokáta žalobkyne náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 4.003,61 eur.

24. Po preskúmaní spisového materiálu dospel súd k záveru, že sťažnosť žalovanej nie je dôvodná. Súd uvádza, že považuje oba úkony právnej služby (rokovanie s klientom 2,5 hod zo dňa 24.06.2013 a rokovanie s klientom 1,5 hod zo dňa 03.12.2015) za účelne vykonané úkony, ktorých vykonanie preukázal právny zástupca žalobkyne fotokópiou záznamov o ich vykonaní, ktoré súdu predložil a ktoré sú založené v spise. Súd je toho názoru, že rokovanie s klientom, ktoré sa uskutočnilo dňa 24.06.2013 bolo nevyhnutné pre potrebu oboznámenia sa právneho zástupcu žalobkyne s novými skutočnosťami, ktoré žalovaná uviedla a doručila právnej zástupkyni, pričom išlo o list žalovanej zo dňa 15.05.2013, v ktorom bolo uvedené množstvo nových skutočností týkajúcich sa žalobkyne a vzhľadom k tomu, že na námietky žalovanej bolo potrebné reagovať, bolo nutné stretnutie s klientom - žalobkyňou, aby ozrejmila skutočnosti uvedené v liste žalovanej. Uvedené rokovanie bolo rozsiahle, čo potvrdzuje aj samotný záznam. Súd je ďalej toho názoru, že rovnako aj rokovanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 03.12.2015 bolo rokovanie, ktoré bolo potrebné a účelné pretože, po zadovážení dokladov zo strany žalobkyne sa právny zástupca oboznamoval s novými skutočnosťami, ktoré práve z dôvodu podania žalovanej po podaní žaloby bolo potrebné prerokovať - oboznámiť sa a následne i reagovať na ne v konaní. Zároveň sa na tomto rokovaní žalobkyňa podrobne vyjadrovala k výpovedi svedkyne na pojednávaní konanom dňa 02.12.2005.

25. Na základe vyššie uvedeného súd považoval sťažnosť žalovanej za nedôvodnú a v zmysle § 250 ods. 1 CSP ju zamietol.

26. Je nepochybné, že v súvislosti s podaním sťažnosti proti uzneseniu vydanému súdnym úradníkom môžu vzniknúť niektorej zo strán sporu trovy. Podľa názoru súdu je však súd prvej inštancie (v danom prípade sudca) povinný rozhodnúť tak o nároku, ako aj výške trov vzniknutých v súvislosti s konaním o sťažnosti, proti ktorému výrok odvolanie nie prípustné. Podľa názoru súdu v danom prípade opätovné dvojfázové rozhodovanie súdu o trovách konania, (t.j. keď sudca v súvislosti s rozhodovaním o sťažnosti najprv rozhodne o nároku na ich náhradu a následne by mal o výške týchto trov rozhodnúť súdny úradník, proti rozhodnutiu ktorého je vždy prípustný opravný prostriedok), je v rozpore s princípom hospodárnosti konania upraveného v článku 17 základných zásad CSP a tiež v rozpore s účelom konania súdu o sťažnosti. Práve v tomto prípade je však daný priestor pre analógiu iuris, keď konajúci súd má možnosť postupom podľa článku 4 ods. 2 základných zásad Civilného sporového poriadku vysloviť: „Ak sudca rozhoduje o sťažnosti proti uzneseniu súdneho úradníka podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne v tomto rozhodnutí zároveň o nároku na náhradu a o výške trov konania o sťažnosti.“ Uvedenej argumentácii nasvedčuje i úprava týkajúca sa rozhodovania súdu o trovách konania pri vydaní platobného rozkazu (§ 265 CSP). Výrok o trovách konania v platobnom rozkaze je síce výrokom o výške náhrady trov konania, ktorý však v sebe zákonite konzumuje aj rozhodnutie súdu o nároku (žalobcu) na ich náhradu. Takéto rozhodnutie o trovách konania je konečným rozhodnutím súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (pozri uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co 102/2018 zo dňa 31.05.2018).

27. Nakoľko bola sťažnosť žalovanej zamietnutá o nároku na náhradu trov konania o sťažnosti súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania o sťažnosti v rozsahu 100 %.

28. Trovy konania o sťažnosti, ktoré právny zástupca žalobkyne vyčíslil v podaní zo dňa 05.08.2019, pozostávajú z trov právneho zastúpenia v sume 316,49 eur, a to za 1 úkon právnej služby v sume 253,94 eur v zmysle § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 vyhlášky (1 úkon á 253,94 eur - vyjadrenie k sťažnosti zo dňa 05.08.2019), za režijný paušál v sume 9,80 eur v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky (1 úkon v roku 2019 á 9,80 eur) a za 20 % DPH v zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky (právny zástupca žalobkyne je platiteľom DPH).

29. Po preštudovaní vyčíslenia trov konania o sťažnosti súd zistil, že tieto neboli vyčíslené správne, nakoľko si právny zástupca uplatnil odmenu za úkon - vyjadrenie k sťažnosti zo dňa 05.08.2019 v plnej výške 253,94 eur, no správne má nárok v zmysle § 13 ods. 2 písm. b) vyhlášky v spojení s § 13 ods. 5 vyhlášky na 1/2 odmeny, t.j. 126,97 eur.

30. Súd tak priznal žalobkyni náhradu trov právneho zastúpenia v sume 164,12 eur, a to za 1 úkon právnej služby v sume 126,97 eur v zmysle § 10 ods. 1, § 13a ods. 2, 5 vyhlášky (1/2 zo sumy 253,94 eur - vyjadrenie k sťažnosti zo dňa 05.08.2019), za režijný paušál v sume 9,80 eur v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky (1 úkon v roku 2019 á 9,80 eur) a za 20 % DPH v zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky (právny zástupca žalobkyne je platiteľom DPH).

31. Súd v zmysle vyššie uvedeného podľa § 262 ods. 2 CSP v spojení s čl. 4 ods. 2 CSP rozhodol súčasne aj o výške trov konania o sťažnosti a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni k rukám advokáta žalobkyne náhradu účelne vynaložených trov konania o sťažnosti pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 164,12 eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.